

educational process and education as a whole. Digital technologies make it possible to make the learning process mobile, differentiated and individual [3, p. 23–24].

It is also necessary to keep in mind some risks and challenges associated with digital and online learning, in particular for the individual who carries out the training, in terms of his objective performance of tasks and evaluation of results. Increasingly, fingerprint identification technologies and facial or retina recognition software are expected to be used directly in education.

The formation of a digital-oriented innovative educational system, which has signs of stability and flexibility at the same time, requires important «analog» components.

Firstly, it requires «digitally competent and ready» educational organisations that are able to provide an adequate digital and online learning infrastructure, which will facilitate its effective use and create a platform for certain educational experiments.

Secondly, it needs digitally competent teachers and trainers who are confident users of digital tools, such as smartboards, and know how to implement group work, personalise learning and blend traditional and innovative pedagogy through DOL [1, p. 31].

And last but not least, a digitally-oriented education system requires state educational policy and the educational institutions to create an enabling environment. Digital and online learning (DOL) should be provided with proper system-wide governance, oversight of quality, investments and aimed at supporting modern reforms in education, and available to all citizens of Ukraine. Such an opportunity for development and professional improvement, provided at the state level for any member of society, is one of the stages for Ukraine's economy recovery after the war finished.

References:

1. Alessandro Brolopito. Digital skills and competence, and digital and online learning. European Training Foundation, Turin, 2018. 72 p. URL : chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.etf.europa.eu/sites/default/files/2018-10/DSC%20and%20DOL_0.pdf
2. National qualifications framework – Ukraine. European Training Foundation, 2021. 20 p. URL : <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.etf.europa.eu/sites/default/files/2021-11/ukraine.pdf>
3. «Цифрова адженда України – 2020 («Цифровий порядок денний – 2020)». ГС «Хай-Тек Офіс Україна», 2016. («Tsyfrova adzhenda Ukrainy – 2020 («Tsyfrovyy poriadok denniy – 2020)». HS «Khai-Tek Ofis Ukraina», 2016.)

УДК 37.07:005.21

Тахтарова К. А.

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки праці

ПОБУДОВА СУЧАСНОЇ КОМУНІКАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ВЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На етапі становлення інформаційної цивілізації та побудови новітніх технологій неможливо уявити сучасну організацію без комунікаційних зв'язків, інформаційно-комунікаційних технологій, які здатні кардинально змінити способи

управління комунікаційним процесом.

Забезпечення комунікативної взаємодії зі споживачами освітніх послуг в процесі реалізації місії закладу вищої освіти є фактором покращення його діяльності, безперервного розвитку, підвищення якості навчання, забезпечення стабільності та можливостей донесення до свідомості здобувачів вищої освіти та стейкхолдерів вигоди від використання цих послуг. Комунікації дозволяють здійснити передачу повідомлень роботодавцям, абітурієнтам, їх батькам, всьому суспільству з метою зробити послуги освітнього закладу привабливими для цільової аудиторії [1].

У обрисі ефективного управління комунікаціями в ЗВО необхідно побудувати таку комунікаційну систему, яка б відповідала всім нормам і правилам роботи організації, що представляє собою сукупність інформаційних технологій, документів, управління даними з використанням техніки і зв'язку щодо реалізації всіх комунікаційних процесів. При цьому важливо, щоб ця система давала змогу закладу вищої освіти адаптуватися або протидіяти певним чинникам, які впливають на його розвиток та конкурентоспроможність.

Успішність і ефективність управління комунікаційним процесом пов'язана з комунікаційною компетентністю та включає наступні складові:

- *комунікаційно-управлінські*, які направлені на управління комунікаційним процесом та на організацію управлінської діяльності всього персоналу організації;

- *комунікаційно-виконавчі*, за допомогою яких відбувається діагностика комунікаційної стратегії та складаються прогнози на майбутнє для кожної стратегічної ситуації;

- *комунікаційно-програмні*, що потрібні для підготовки програмного забезпечення, вибору стилю та інтерфейсу повідомлення для ефективного передачі комунікації у внутрішню і зовнішню середу;

- *комунікаційно-діагностичні*, тобто такі які проводять аналіз комунікаційних ситуацій організації;

- *комунікаційно-прогностичні*, на основі яких проводяться прогнозування сильних і слабких сторін [2,с106].

Управління комунікаціями в закладі вищої освіти покликане забезпечити ефективний обмін інформацією в середині. Цілями його управління є:

- організаційний процес на всіх рівнях управління з чіткими прописаними планами і заходами по удосконаленню комунікацій;

- ухвалення стратегічних рішень щодо прийняття в розробку комунікаційних програм університету;

- організація взаємовідносин та взаєморозуміння між всіма сторонами освітнього процесу;

- організація роботи під розділів, відділів та служб в напрямі ефективного організаційного та методичного забезпечення науково-педагогічного персоналу задля надання якісних освітніх послуг.

Для університетів особливого значення набуває необхідність оцінки комунікаційної прозорості управління комунікаціями, що є одним із найважливіших управлінських способів контролю за його діяльністю.

Саме для вищих навчальних закладів буде важливим у своїй діяльності використовувати управлінські заходи на основі правильно поставлених організаційних завдань, прийнятих стратегічних рішень, що і стане одним із головних важелів успіху.

Спираючись на дослідження, проведене Ювалом Ноем Харарі у своїй книзі «21 урок для XXI століття» (21Lessons for the 21st Century), доцільно удосконалити управління комунікаціями в підприємствах, бо саме новим підходам до управління, працівники підприємств по іншому почали сприймати нові ідеї у комунікаційному середовищі підприємства та адаптуватися до управлінських змін [3].

Кожному закладу вищої освіти можна спробувати побудувати конкретно свою модель управління комунікаційним процесом на прикладі «Моделі 4К»: комунікативні навички, креативність, критичне мислення та командна робота (рис. 1).

Рисунок 1. Модель 4К: управління на результат [4, с. 53]

Розберемо, як кожна складова комунікаційної моделі може вплинути на управлінську діяльність університету:

1. Комунікативні навички:

- Інформаційна грамотність персоналу, який надає послуги у сфері освіти і науки;
- вибір необхідних комунікаційних каналів щодо передачі інформації;
- чіткість при посиланні даних по комунікаційним каналам закладу;
- гнучкість та пристосованість до комунікаційного середовища організації;
- формування зрозумілих повідомлень для одержувачів комунікації;
- визначення бажаних результатів комунікації;
- прагнення зрозуміти контактні групи комунікаційної системи.

Але потрібно враховувати, що взаєморозуміння, професіоналізм, довіра та оперативність під час комунікаційного процесу, ухвалення стратегічних рішень є базисом ефективного управління комунікаціями в закладі вищої освіти, без якого не може бути самого високого рівня якості наданих послуг.

2. Креативність:

- легше сприйняття особливостей розуміння стратегічних рішень, що здійснюються новими способами;
- здібність знаходити нові зв'язки та взаємодії;
- виникнення нових ідей;
- трансформація досвіду;
- інтерес до комунікаційних дій;

- пошук відповідей на цікаві, нестандартні питання пов'язані з управлінням комунікаціями в підрозділах закладу;
- продукування власних комунікаційних ідей;
- подолання труднощів при передачі даних по комунікаційних каналах підприємства;
- рівень професійної підготовки учасників комунікаційного процесу;
- розробка комунікаційних планів на основі запропонованих ідей.

Ефективним способом підвищення креативності для університету є мозковий штурм, свобода вибору, зміни напряму досліджень, стимули для творчості, тощо.

Поступово освіта стає ознакою сучасної культурної людини. Знання набувають додаткового змісту і нового сенсу, сприяють емоційній поліфонічності, інтелектуальній активності, розвитку креативного мислення. При цьому зростає вплив комунікації на якість і зміст освітнього процесу, не без її участі здійснюється відбір навчального матеріалу, прочитання текстів та їх інтерпретація [5].

3. Критичне мислення:

- оцінка аргументів по доцільності переданих комунікаційних даних;
- оцінка якості комунікаційних процесів;
- розробка комунікаційної стратегії;
- пояснення кінцевих висновків щодо управління комунікаціями в закладі вищої освіти.

Критичне мислення дозволяє всім елементам комунікаційного процесу адаптуватися до змін ухвалення стратегічних рішень та створювати такі горизонти, що розкривають діяльність університету з іншої сторони.

4. Командна робота:

- результат роботи всього апарату управління, структурних підрозділів, контактних груп, НПП та здобувачів вищої освіти;
- міжособистісна комунікація;
- здатність вирішувати конфліктність в процесі взаємодії;
- управлінські здібності працівників, які надають послуги у сфері комунікації та інформатизації.

Колективна робота включає в себе ряд комунікаційних цінностей та ухвалення стратегічних рішень, що є важливими для управління навчальним закладом.

Тому, зіставлена та адаптована до закладу вищої освіти «Модель 4К» - управління на результат та відповідності до основних стандартів комунікаційного управління, дозволяє оцінити, наскільки співробітник освітнього закладу відноситься до інформації, що надходить йому, а не виміряти ступінь засвоєння комунікаційних даних, отриманих під час важливих нарад чи переговорів при ухваленні стратегічних рішень в організації.

Сучасна система освіти починає інтегрувати в себе не тільки особистісні комунікативні ресурси всіх сторін освітнього процесу, але і нові комунікативні технології, засновані на використанні можливостей комп'ютерних програм, електронних книг, дистанційної освіти, якісно змінює «упаковку» культурного змісту навчального процесу.

Таким чином, спосіб комунікації в освітній установі виступає як умова,

наслідок, зміст, форма, знакова модель, імпульс його успішної трансформації. Тому взаємодія освіти і комунікації у своїй перспективі визначає динаміку розвитку освітньої системи в цілому, реформування вітчизняної системи вищої професійної освіти, перетворення її «в міжкультурну систему комунікацій» та актуалізує виникнення нового цифрового освітнього середовища у вищій школі [5].

Література:

1. Грищенко І., Крахмальова Н. Роль комунікацій у функціонуванні вищих навчальних закладів. URL: https://knutd.edu.ua/publications/pdf/International_editions/Gryshchenko_Krakhmaleva_6.pdf
2. Маковецька І.М. Управлінська діяльність та комунікаційне середовище підприємства. *Modern engineering and innovative technologies*. м.Карлсрує, Федеративна Республіка Німеччина. 2020. № 11, частина3. С. 105–108.*IndexCopernicus*.
3. Yuval Noah Harari 21 Lessons for the 21st Century. URL:<https://medium.com/steveglaveski/book-summary-21-lessons-for-the-21st-century-by-yuval-noah-harari-73722006805a>
4. Маковецька І. М. Модель 4К: управління на результат. *Modern engineering and innovative technologies*. м. Карлсрує, Федеративна Республіка Німеччина. 2019. № 8, частина3. С. 51–54.*IndexCopernicus*.
5. Москалик Г. Комунікаційна природа освіти. *Український науковий журнал. Освіта регіону. Політологія та психологія комунікацій*. 2013. № 4. URL: <https://social-science.uu.edu.ua/article/1209>

УДК 331.5

Чувардинський В. О.

здобувач ступеня «Доктор філософії» кафедри економіки та міжнародних економічних відносин

ВКЛАД РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ТЕХНОЛОГІЯ БЛОКЧЕЙН У ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОЦЕСУ НАЙМУ

Сучасний світ став дуже динамічним – і зараз технології відіграють велике значення у нашій повсякденності. Так в останній час, дуже багато галасу було пов'язано з криптовалютами. Але мало людей розуміють справжню революційну технологію, котра закладена ядром у їх основі – технологію Блокчейн (Blockchain – в перекладі з англійської «Ланцюг з блоків»).

Дана технологія Блокчейн набула найбільшого використання у фінансових транзакціях поміж багатьох індивідів. Найбільшими перевагами даної технології в обробці фінансових транзакцій, що зробила її революційною, можна виокремити – швидкість за захищеність транзакції. Кожна нова транзакція записується в хронологічному порядку, до цифрової книги, що дуже схоже на бухгалтерську книгу обліку. При підтвердженні нової транзакції – новий блок створюється у цій цифровій книзі та йому присвоюється унікальний криптографічний код (хеш), що містить інформацію про цю та минулу транзакцію у мережі. Таким чином кожний новий блок пов'язаний з попереднім, на основі вписаної інформації про транзакції